

Båstads kommun

Bjärehalvöns urbergsrygg skjuter ut i havet med Hallands Väderö som sista utpost över havsytan. I norr är kusten brant med klippstup och nivåkillnader på upp till 130 m. Hallandsås södra sluttning är flackare och planar ut i ett bördigt odlingslandskap. Söder om Båstad skär Sinarpsdalen tvärs igenom Hallandsås och delar upp den i två hälfter. Åsens västra del är ett öppet och småskaligt odlingslandskap, medan den östra delen har skogklädda sluttningar och stora ljunghedar och myrmarker uppe på höjdplatån. Här finns också inslag av ett småskaligt kulturlandskap.

Nedanför Hallandsås är våtmarker mycket sällsynta. I sluttningarna finns flera mindre vattendrag med rent forsande vatten. Ädellövskogarna på åsens norrs sluttningar är biologiskt rika utan påtagliga ingrepp från modernt skogsbruk. Båstads kommun är mycket rik på fornlämningar.

I synnerhet brons- och järnåldern är välrepresenterade genom högar, stensättningar och områden med fossila odlingsspår. Byarna är små och ligger ganska tätt och här finns inga adelsgoods. Kommunen är omfluten av hav på tre sidor och flera orter är ursprungligen fiskelägen. Båstad blev stad under senmedeltiden och är idag kommuncentrum med en stor turistnäring.

1 Kusten vid Skälderviken

Hela kusten längs Skälderviken kantas av strandängar och fäladsmarker, som till stor del fortfarande hävdas. Detta landskap är starkt kulturpräglad genom kontinuerligt bete under tusentals år. Både floran och fågellivet är mycket rika. De grunda och strandnära havsområdena är viktiga för fiskarnas reproduktion. Detta har gett goda förutsättningar för människans försörjning i det kustnära området.

1a Stora Hults fälad (N2)

Betesmark med lång hävdkontinuitet. Naturreservat.

Beskrivning. Stora Hults fälad är en gammal utmarksrest belägen mitt i Stora Hult. Några enskilda träd finns i området liksom ett glest buskskikt med en, hagtorn och fläder. Området, som ligger på sandig mark, sluttar västerut mot havet och är omgärdat av bebyggelse. Genom området rinner en liten bäck. De torraste partierna ligger på gamla flygsandsdyner. Fältskiktet består av torräng och gräshed, som på några partier övergår i fuktäng. På de torrare markerna finns arter som sandstarr, fårsvingel, gulmåra, gul fetknopp, trift, backtimjan och darrgräs.

Källor: 1, 11, 12.

Bibehållande av värden. Fortsatt beteshävd utan kvävegödsling.

1b Vejbystrand – Öllövstrand (N2)

Strandområden av stort värde för fågelfaunan. Havsstrandängar med lång hävdkontinuitet. Naturreservat.

Beskrivning. Mellan Ranarpsstrand och kommungränsen i söder finns såväl hävdade som ohävdade öppna strandpartier med både sandstrand med dynområden och mer steniga och blockrika partier. Området ligger på en berggrund av rödgrå till grå, mestadels finkornig gnejs. Norr om Lervik hävdas fortfarande strandängarna, vilka består av gräsheds- och torrängsvegetation. Träd och buskskikt saknas i stort sett helt. Längre in på land dominerar rödven, rödsvingel, revsmörblomma, kvickrot och vitklöver. På sandstrandspartier växer saltarv, sodaört, marviol, trampört, spjutmålla och den mindre vanliga blåmållan. Kuststräckan och skären utgör ett viktigt häcknings- och uppehållsområde för bl.a. ejder, änder, svanar och tärnor under hela året. Strandängarna är av betydelse för främst vadararter, men här förekommer även småtäma, småskrake, årtä och gravand.

Källor: 1, 7, 11, 12, 16.

Bibehållande av värden. Fortsatt hävd av betesmarkerna utan gödsling. Återupptagen hävd på Öllövs allmänning. Inga ingrepp i strandmiljön.

1c Vasaltheden (N1, K)

Strandområden och naturbetesmarker med stora biologiska och kulturhistoriska värden. Naturreservat.

Beskrivning. Söder om Glimminge ligger en stor buskrik utmark med omväxlande torra och fuktiga stråk. Det är gamla strandvallar med gräsheds- och torrängsvegetation. Här återfinns fårsvingel, rödven, gulmåra, röllika, blåklocka och backtimjan. Stranden består av en liten bit sandstrand och stenstrand samt klapperstensfält i söder.

Innanför stenstranden finns ett smalt strandängsparti med plattsäv, salttåg, rödsvingel och strandkrypa. Buskskiktet består av enbuskage med inslag av nypon på torrare marker. I fuktpartierna mellan strandvallarna finns en variationsrik flora med klockgentiana, kustgentiana, ljungögontröst, tätört, kärnsälting, vildlin, småvänderot, källgräs och ängsull.

Landskapet har nyttjats under lång tid, vilket främst indikeras av gravhögar och rösen. Vid Vasalts by finns också ett stort antal boplatser och en koncentration av skålgropar. Under bronsåldern skedde här en befolkningsökning och en ökad djurhållning, vilket ledde till ett öppnare beteslandskap. I Vasalt är den gamla bykämnan fortfarande väl samlad längs en intakt bygata, som slingrar sig fram mellan husen. I stort har byn påverkats endast marginellt av skiftesreformerna.

Källor: 1, 11, 12.

Bibehållande av värden. Fortsatt hävd utan gödsling.

1d Mäsinge – Möllhult (N1)

Värdefulla naturbetesmarker och strandnära havsområden. Naturreservat.

Beskrivning. Nordväst om Glimminge plantering ligger en stenig och betad gräshed med klapperstensfält och spridda enbuskage. Strandängarna domineras av salttåg, knappsäv, krypven, gulkämpar, havssälting och gåsört. Strandkål är ett karakteristiskt inslag på de steniga strandvallarna i området. Gräshedsvegetationen domineras av trift, fårsvingel, rödven, gråfibbla, stagg, gulmåra, gul fetknopp och kruståtel.

Innanför strandängarna finns omväxlande betesmarker med både enefälad och betad skog. Markerna innehåller många fuktängar och kärr, som i de centrala delarna täcks av alskog. Alskogen hyser en mycket artrik örtflora med vitsippa, gulsippa, svalört, vårlök, kirskål och desmeknopp. I de öppnare fäladsmarkerna finns gräshed och torräng på torrare partier med arter som trift, fårsvingel, gul fetknopp, jordtistel, spåtistel och bockrot. Mellan de torra strandvallarna förekommer fuktängar med tuvtåtel, småstarr, grönstarr, älgört, vitklöver, kärntistel och revfibbla. Vanliga arter i kärren är ryltåg, agnsäv, knappsäv, strandklo, krypfloka och vattenpilört.

Källor: 1, 12.

Bibehållande av värden. Fortsatt beteshävd samt röjningar. Ingen gödsling.

1e Kusten mellan Rammsjöstrand och Påarp (N1, K)

Värdefulla naturbetesmarker och strandnära havsområden. Unikt fornlämningsområde. Naturresevat.

Beskrivning. Kring Burensvik finns en buskrik utmark, som övergår i strandområde närmast havet. De inre delarna utgörs av jämna slätter. Närmare havet övergår slätterna i enbuskbevuxna slänter, som bitvis är fuktiga eller klippiga. Området kallas Klara slätt. Här finns bl.a. spår efter en verksamhet, där man skurit ryggningsstorvor. Längs kusten finns flera vattenfyllda stenbrott från början av 1900-talet, som vittnar om att här har en ekonomiskt viktig stenbrytning ägt rum.

Gräshedsvegetation dominerar med inslag av tuvig och fuktig enbuskmark. Buskskiktet är här mycket kraftigt utvecklat och består av en med inslag av vildkaprifol, slån, björnbär och oxbär. Sluttningen planar ut i en serie gölar innanför strandzonen. Strandängarna är av salttåg-rödsvingeltyp med inslag av gåsört, revigt saltgräs, gulkämpe, strandaster och havssälting. Fuktängsvegetation finns i anslutning till kärr och vattensamlingar.

Hela området är rikt på högar, rösen och stensättningar, vilka berättar om ett öppet odlingslandskap under brons- och järnåldern. Här ligger Dagshög, som är Skånes största gravhög. Med en diameter på 42 m och en höjd på fyra m är högen ett dominerande inslag i landskapsbilden. Kring gravhögen utbreder sig plana torrängar med enefälad, som övergår i en sluttningsszon där berget går i dagen vid kusten. Fältskiktet är mycket omväxlande med många olika vegetationstyper som rished, gräshed, torräng, fuktäng och havsstrandäng. Stranden består av omväxlande block- och klippstrand.

I fukthedarna förekommer bl.a. myrtilja och klockgentiana. I området finns flera kärr och gölar, där floran är mycket rik. Här hittar man tätört, sjöfräken, ängsull, blågrönt mannagräs, igelknopp, bäcknate och sköldbladsmöja. Två sällsyntheter är klotgräs och plattbladig igelknopp. Fågellivet är rikt längs kusten med häckfåglar som skärpiplärka, silvertärna, fisktärna, rödbena, gravand, kricka, småskrake, ejder och strandskata.

Källor: 1, 4, 5, 7, 8, 11, 12, 15.

Bibehållande av värden. Fortsatt och intensifierad hävd utan gödsling. Inga markingrepp bör förekomma. Dagshögs fria läge och den rika floran bibehålls genom att igenväxning motarbetas.

1f Söder om Torekov (N1)

Strandområden med stora naturvärden. Värdefulla geologiska formationer och sällsynta kärlväxter. Naturresevat.

Beskrivning. Söder om Torekov ligger ett strandområde, som inte längre betas. Den steniga fäladsmarken avbryts bitvis av klapperstensfält och berghällar. Området är i stort sett helt öppet. Buskvegetationen utgörs till stor del av nypon och björnbär med förekomst av enstaka vresrosor och oxelbuskage. Längst upp på land finns omväxlande gräshed och rikare torräng. På torrare partier växer gul fetknopp, vårarv, bockrot, tjärblomster, backglim och spåtistel. Rödvenängar förekommer i anslutning till fuktigare partier, där jordtäcknet är tjockare.

I den södra delen ligger ett sandfält med sandgräshed av borsttåteltyp, som domineras av sandstarr och borsttåtel. Ett karakteristiskt inslag på strandvallarna är strandkål. På begränsade ytor med stenigt och grusigt underlag förekommer även de sällsynta arterna bitterkrassing och strandbeta.

Källor: 1, 12.

Bibehållande av värden. För att värdena ska bestå måste hävden återupptas.

2 Segelstorp (N3, K)

Variationsrikt odlingslandskap med ädellövskogsdungar och foplämningar.

Beskrivning. Vid Segelstorp höjer sig landskapet med utsikt över kusten. I sluttningen finns flera rika ädellövskogsdungar. Dessa har tidigare varit trädrika ängsmarker, men har nu vuxit igen. Floran är rik med arter som lundarv, blåsippa, vätteros, murgröna, lundvårlök, smånunneört och ombär. Angränsande betesmarker med stengärden och odlingsrösen ger landskapet en ålderdomlig karaktär. Inom området finns flera skålgropslokaler från brons- och stenåldern. Dessa ligger ofta i anslutning till övergiven odlingsmark.

Källor: 1, 5, 17.

Bibehållande av värden. Fortsatt hävd av betesmarkerna utan gödsling. Bevara gamla träd och variationen i träd- och buskskiktet.

3 Hallandsås sydsluttning

3a Sluttningen (N3)

Stora sammanhängande bokskogar med bäckraviner. Av betydelse för friluftslivet.

Beskrivning. Hallandsås sydsluttning nordost om Förslöv består av stora hedbokskogar med inslag av öppna betes- och odlingsmarker och partier med barrplanteringar. På flera ställen skär bäckraviner ned i sluttningen.

Källor: 1, 17.

Bibehållande av värden. Bevara den skogliga kontinuiteten med död ved och gamla träd.

3b Himmelstorp (N2)

Äldre hedbokskog med lång kontinuitet.

Beskrivning. På Hallandsås branta sydsluttning vid Himmelstorp finns en äldre hedbokskog och värdefulla bäckraviner. I bäckdråg och översilade partier växer ask och al. Buskskiktet är välutvecklat med hassel, olvon och benved, medan fåltskiktet är sparsamt över stora delar med typiska hedarter som kruståtel, ljung m m. I de översilade partierna växer skärmstarr, skogsstarr, ombär, vildbalsamin, blåsippa, lungört, kransrams, trolldruva, sårläka och lundvårlök.

Fågelfaunan är rik med häckande arter som stenknäck, större hackspett, forsärta och gröngöling. I skogskanten ligger en gammal hårdvallsäng, som åter restaurerats efter många års uppehåll i slättem. Här växer bl.a. damgräs, gullviva, jungfrulin, svinrot, smörboll och ängsvädd.

Källor: 1, 7, 17.

Bibehållande av värden. Bevara den skogliga kontinuiteten med död ved och gamla träd. Fortsatt hävd av slätterängen utan gödsling.

3c Slottet (N2)

Naturlig fodermark med lång hävdkontinuitet.

Beskrivning. Vid Slottet finns en kalkrik sidvallsäng av gräs- och lågstarrtyp. Marken är naturligt översilad och i floran återfinns arter som slätterblomma, smörboll, kärrfibbla, loppstarr, ängsstarr, vildlin och darrgräs. Sedan 1989 hävdas ängen genom slätter. Runt ängen finns översilad alskog med något inslag av ask. Buskskiktet är rikt utvecklat med hassel, hägg, olvon, benved och unga askplantor. I fältskiktet finns bl.a. skogsstarr, kärrfibbla, stinksyska och brunstarr.

Källor: 1, 12, 17.

Bibehållande av värden. Fortsatt hävd med röjningar och ingen gödsling. Fri utveckling av alkärret.

3d Dalsbergs bokskog (N3)

Äldre bokskog med bäckar.

Beskrivning. Dalsbergs bokskog är en större hedbokskog på Hallandsås sydsluttning. Här förekommer en del högstubbar och lågor samt spår av betespåverkan. Området har troligen tidigare varit ljunghed. Utmed Venedikebäcken finns sumpalskog med en artrik flora. Här växer bl.a. bäckbräsma, kabbeleka, rankstarr och småvänderot. Klövermossen är ett litet mjukmattekärr, som innehåller öppna vattenytor.

Källor: 1, 7, 17.

Bibehållande av värden. Bevara den skogliga kontinuiteten med död ved och gamla träd.

4 Dövbäcken (N3)

Rikkärr med en artrik flora.

Beskrivning. Vid ett litet biflöde till Dövbäcken finns ett kalkkärr, som omges av granplanteringar. Tidigare har här troligen bedrivits slätter, som övergått i bete innan hävden upphörde. Idag sker en långsam igenväxning med björk och vide. I floran påträffas bl.a. darrgräs, hirsstarr, loppstarr, ängsstarr, tätört, kärspira, ängsvädd, gräsull, tagelsäv och mycket rikligt med snip.

Källa: 17.

Bibehållande av värden. Återupptagen hävd och röjningar.

5 Grevie åsar (N2, K)

Variationsrikt kulturlandskap med många kulturlämningar och naturbetesmarker. Geovetenskapliga värden. Naturresevat.

Beskrivning. Området ingår i ett nätverk av rullstensåsar, som sträcker sig i sydvästlig riktning från Sinarpsdalens mynning till Killebäckstorp. Åsryggarna har under lång tid använts som betesmark. Här finns många spår och lämningar efter mänsklig verksamhet såsom brons- och järnåldersgravar, stengården, övergivna åkrar, röjningsrösen, fågata, hålvägar m m.

Flera mindre partier med örtrik ljunghed, gräshed och torräng förekommer i det annars ganska påverkade fältskiktet. På sluttningarna mot söder och sydost finns en torrängsflora av fårsvingeltyp med bl.a. vårbrodd, knippfryle, tjärblomster, gråfibbla, backtimjan, bockrot, ögontröst, mandelblomma och backsippa. På sluttningarna mot nordväst finns rödvenhed med arter som ljung, blåbär, gökärt, stenmåra, blodrot, kruståtel och ängsvädd.

Källor: 1, 5, 7, 11, 12, 14, 15.

Bibehållande av värden. Fortsatt hävd utan kvävegödsling. Ingen markberedning och inga täktingrepp.

6 Hallandsås platå

På Hallandsås höjdplatå finns ett stort och högt beläget odlingslandskap med inslag av unika ljunghedar. Området har lång hävdtradition och har troligen utgjorts av utmarker i en svårtillgänglig terräng. Här finns också en mosse liksom flera hagmarker kring gamla torp och gårdar. De många stengårderna och odlingsrösen ger landskapet en ålderdomlig prägel. Några partier har vuxit igen med främst variationsrik bok- och björkskog. Området har ingen motsvarighet i landet och är mycket värdefullt.

6a Älemossen (N2, K)

Hydrologiskt opåverkad myrmark i unikt ljunghedslandskap.

Beskrivning. Älemossen på Hallandsås höjdplatå har välutbildade lösbotenhöljor och en öppen mosseyta med en björkdominerad randskog. Tuvvegetationen domineras av klockljud, tuvull, ljung och pors. I höljorna förekommer vitag, ängsull och småsileshår. Mindre ingrepp i form av torvtäkt finns i kantpartierna.

Källor: 1, 2, 7, 11, 15, 16.

Bibehållande av värden. Mossen lämnas för fri utveckling.

6b Lya fälad – Korup (N1, K)

Ett för länet stort och unikt ljunghedsområde med lång hävdkontinuitet utan kvävepåverkan. Variationsrik skogsmark med många spår av betespåverkan.

Beskrivning. På Hallandsås höjdplatå söder om Lya by finns stora ljunghedar. Den södra delen hävdas inte längre och håller på att växa igen. I trädskiktet finns spridda exemplar av tall, bok och björk med en och lövföryngring i buskskiktet. Flera välbevarade stengården förekommer i området. Vegetationen består av rished av ljung-, klockljung- respektive staggtyp. Här finns också ett öppet fastmattekärr. På torrare ljunghedsdelar växer slättergubbe, svinrot, knägräs, hönsbär, gullris, stenmåra och låsbräken. I de fuktiga partierna och i kärren växer bl.a. stagg, hirsstarr, borsttåg, blåtåtel, tuvsäv och myrlilja.

Kring gården Korup ligger ett småskaligt betes- och skogslandskap med små vallar, som omges av fäladsmarker, igenväxande betesmarker i olika stadier, äldre bokskogsbestånd, sumpskog m m. Söder om Korup finns ett stort beteslandskap med björkhagar och ljunghed med en artrik vegetation. I floran finns bl.a. nattviol, hagfibbla, knägräs, slättergubbe, gökblomster, jungfrulin, myrlilja och granspira. Även fågellivet är rikt med arter som orre, mindre hackspett, duvhök, nattskärna, stenknäck och nötkråka.

Källor: 1, 7, 11, 12, 15, 16.

Bibehållande av värden. Intensifierad hävd med röjningar samt bränning av ljungvegetationen. Fri utveckling av vissa skogspartier, främst alkärren.

6c Öster om Älemossen (N2, K)

Naturbetesmark med lång hävdkontinuitet utan kvävepåverkan.

Beskrivning. I den östra kanten av Älemossen ligger en mycket stor enefälad med enstaka granar, tallar och björkar i trädskiktet. Markvegetationen domineras av ljunghed och stagghed med arter som slättergubbe, svinrot, knägräs, borsttåg, backtimjan, hönsbär, hjortron och krypvide. Området är en känd lokal för bl.a. orre.

Källor: 1, 7, 11, 12, 15.

Bibehållande av värden. Intensifierad hävd med röjningar.

6d Hulrugered – Atteköp (N2, K)

Naturbetesmarker med lång hävdkontinuitet utan kvävepåverkan. Variationsrik hedbokskog och alsumpskog.

Beskrivning. Landskapet mellan Hulrugered och Atteköp är variationsrikt med flera naturbetesmarker omväxlande med hedbokskog och alsumpskog. Söder om Hulrugered finns ett större betesområde, där den norra delen är betad skog och den södra utgörs av enefälad. Området är rikt på odlingsrösen, fossil åkermark och torvgravar. Vegetationen är av hedtyp men med ett stort örtinslag på vissa partier. Här finns arter som granspira, svinrot, slättergubbe, borsttåg, småvänderot, hönsbär, gökärt och stenmåra.

Söder om Ärenstorp ligger en svagt hävdad enefälad med många stengården och odlingsrösen. I det glesa trädskiktet finns gran, tall och björk. Markvegetationen domineras av rished och gräshed med inslag av örtrik ljunghed. Här finns också fuktängar av blåtåteltyp med kärrpartier, där bl.a. myrlilja förekommer. Väster om Bränneslätt ligger ett lövskogsområde med hedbokskog och sumpskog. Alskogen är olikåldrig med en del

gamla träd och sockelbildningar. Vegetationen är näringsfattig men ändå ganska artrik. Här förekommer bl.a. hirsstarr, hönsbär, rankstarr, småvänderot, bäckbräsma och kabbeleka.

Öster om Atteköp finns ett område med hedbokskog och sänkor med alkärr och alsumpskog. Alskogen har inslag av gamla och döda träd med bohål och en del lågor. Fältskiktet är artrikt av näringsfattig karaktär med arter som gullpudra, bäckbräsma, myrlilja och kalla.

Källor: 1, 7, 11, 12, 15, 16, 17.

Bibehållande av värden. Intensifierad hävd och röjningar. Ingen kvävegödsling. Bevara den skogliga kontinuiteten med död ved och gamla träd.

7 Killeröd (N2)

Naturbetesmark med lång hävdkontinuitet.

Beskrivning. På Hallandsås, några hundra meter söder om Severtorp, ligger en buskrik utmark med inslag av öppna vattensamlingar, översilade marker och kärr. Trädskiktet domineras av björk. Buskskiktet är i stora delar kraftigt utvecklat. På de torrare delarna består det huvudsakligen av enar med inslag av rosor och hassel. I blötare partier domineras lövsly. I området har det bedrivits torvtäkt. I de torrare delarna utgörs vegetationen av rödvenhed och ljunghed med arter som nattviol, gökärt, kattfot, knägräs, backtimjan, blåsuga, svinrot och slättegubbe. I de fuktiga och våta områdena återfinns arter som nålstarr, hirsstarr, trindstarr, kärnsyra, borsttåg, revfibbla och korallrot.

Källor: 1, 7, 12, 15.

Bibehållande av värden. Fortsatt och intensifierad beteshävd med röjningar. Ingen gödsling.

8 Sinarpsdalen, Drängstorp och Salomonhög

Detta är ett område, som har präglats av människan under lång tid. Många delar bibehåller än idag mycket av sin ålderdomliga karaktär. De topografiska förutsättningarna har försvårat uppodling i större skala och fortfarande finns här många fornlämningar, naturbetesmarker, stengården och en ålderdomlig bebyggelse.

8b Sinarpsdalen (N2, N3)

Naturbetesmarker med lång hävdkontinuitet utan kvävepåverkan. Odlingslandskap i markant dalgång.

Beskrivning. Sinarpsdalen har ett småskaligt och ålderdomligt kulturlandskap med många spår och lämningar i form av stengärdesgårdar, odlingsrösen, hålvägar, små åkerytor och torpruiner. Nere i Sinarpsdalen nordost om Grevie samhälle ligger fem naturbetesmarker. De två östra betesmarkerna är enefälader med ett sparsamt trädskikt. Det södra området har ett glest trädskikt med björk. På nordslutningen finns en liten björkhage med inslag av rönn och sälg. Buskskiktet har spridda buskage av en och lövsly. I området finns också stengården och odlingsrösen.

Vegetationen i betesmarkerna består av rished av ljungetyp eller örtrik typ och gräshed av rödventyp. I fältskiktet finns bl.a. svinrot, slättegubbe, gullris, jungfrulin, gökärt, backtimjan, bockrot, hagfibbla, kattfot, spåtistel, knölsmörlblomma och sandmaskros.

Källor: 1, 4, 5, 7, 8, 11, 12, 15.

Bibehållande av värden. Fortsatt och intensifierad hävd av naturbetesmarkerna med röjningar. Ingen kvävegödsling. Inga ingrepp som förändrar landskapets karaktär och öppenhet.

8c Krogstorp – Lilla Nötte (N3, K)

Naturbetesmark med lång hävdkontinuitet utan kvävepåverkan. Artrik vegetation.

Beskrivning. På en sydsluttning uppe på Hallandsås finns en enefälad i ett småskaligt odlingslandskap på byn Krogstorps gamla utägor. Trädsiktet består av enstaka granar och tallar med delvis kraftiga enbuskage. I området finns flera välbevarade stengården och odlingsrösen. Vegetationen domineras av rished av ljungetyp och gräshed av rödventyp. I floran finns bl.a. pillerstarr, stagg, stenmåra, gökärt, ängsvädd, ängsviol, kattfot, backtimjan, svinrot och slättegubbe.

Vid byn Lilla Nötte finns ett stort antal gravhögar från brons- och järnåldern, några samlade i gravfält.

I omgivningarna finns flera boplatser från samma tid. Flera av gravarna har namn som Rörhög, Lilla Nötte hög och Lillehög.

Källor: 1, 5, 12, 15.

Bibehållande av värden. Fortsatt och intensifierad beteshävd med röjningar. Ingen gödsling.

8d Axelstorp – Stora Nötte (N2, K)

Naturbetesmark med lång hävdkontinuitet.

Beskrivning. Området ligger på Hallandsås strax söder om Axelstorp med utsikt över Sinarpsdalen och Laholmsbukten. Fältsiktet består av ljunghed med några enstaka björkar. Busksiktet utgörs av solitära en- och hagtornsbuskar. I fäladen finns ett stort område med fossil åkermark i form av terrasseringar, odlingsrösen och hålvägar, som visar på odlingsaktiviteter under brons- och järnåldern. Här finns också stengården i ett småskaligt mönster, som i sin tur visar på odling i historisk tid. Området har tidigare utgjort utmark till Axelstorps by. Floran består bl.a. av pillerstarr, stagg, sumpmåra, flockfibbla, gökärt, gullris, knägräs, slättegubbe och svinrot.

Källor: 1, 4, 5, 8, 11, 15.

Bibehållande av värden. Fortsatt och intensifierad beteshävd utan kvävegödsling.

9 Käglebäckens övre del

9a Hulrugered öst (N2)

Igenväxande beteslandskap med stora biologiska värden. Källområde till ett värdefullt vattendrag.

Beskrivning. Öster om Hulrugered finns ett omväxlande landskap, som tidigare varit betat men som nu till stora delar växer igen. Stora arealer är också planterade med gran. Söder om vägen, som skär igenom området, finns ett större skogsbete med en del öppna gläntor. Käglebäcken har ett klart och rent vatten med många känsliga organismer. Utmed bäcken finns ett värdefullt kärrområde, som har en rik flora.

Stora delar av kärret täcks av sumpskog, i vilken det finns två gläntor. De öppna partierna är delvis översvämmade och här påträffas bl.a. flaskstarr, trindstarr, kärnull, dystarr, ängsvädd och snip. Andra arter som finns längs bäcken är loppstarr, dammgräs, gökblomster, gräsull och vildlin.

Källor: 1, 17.

Bibehållande av värden. Fortsatt och intensifierad hävd av betesmarken utan gödsling. Inga hydrologiska ingrepp i källflödena.

9b Perstorp (N2)

Enefälad med flera slätter- och betesindikerande arter. Avsaknad av kvävepåverkan.

Beskrivning. Mellan E 6:an och Älemossen ligger två enefälader på Hallandsås höjdplatå. I trädskiktet finns enstaka björkar, granar och tallar med en i buskskiktet. Båda betesmarkerna är rika på stengården. Fältskiktet domineras av rished och gräshed med inslag av fuktäng och öppet fastmattekärr. Bland de slätterindikerande arterna finns slättergubbe, dammgräs, gökblomster, trådtåg och granspira. Bland de betesindikerande kan nämnas knägräs och borsttåg. I övrigt förekommer bl.a. kärnspira, ängsvädd, småvänderot, kärnviol och klockjung.

Källor: 1, 7, 12, 15.

Bibehållande av värden. Fortsatt och intensifierad beteshävd med röjningar. Ingen gödsling.

10 Brammarpamyren

10a Brammarpamyren (N3)

Relativt opåverkad myrmark.

Beskrivning. Uppe på Hallandsås på gränsen till Laholms kommun ligger ett myrkomplex bestående av större kärrtor, fukthed och svagt välvda mosseytor. Myren har en mycket flikig avgränsning mot fastmarken. En bäck rinner genom den södra delen. Området är lokalt påverkat av dikning.

Källa: 2.

Bibehållande av värden. Fri utveckling av myren.

10b Frestensfälla öst (N2)

Fodermark med lång hävdkontinuitet. Våtmark och sumpskog med stora biologiska värden.

Beskrivning. I den östra delen av Frestensfälla, nära gränsen till Laholms kommun, finns stora kärrområden, som tidigare i stor utsträckning brukats som slätterkärr. Två mindre partier har restaurerats och hävden har återupptagits. Jordmånen är ställvis näringsrik, vilket tillsammans med lång hävdkontinuitet har resulterat i en mycket rik flora. Här växer bl.a. dammgräs, ängstarr, loppstarr, vildlin, kärnspira, ängsvädd, ängskallra och smörboll. Längs bäcken och på den översilade sluttningen dominerar al med inslag av ask och hassel. Här finns också en del granplanteringar. På ett högre beläget område i nordväst dominerar boken med ek, ask och fågelbär i kanterna. Fågellivet är rikt med arter som skogsduva, nötväcka, större och mindre hackspett.

Källor: 12, 17.

Bibehållande av värden. Fortsatt och utökad hävd av fodermarkerna. Bevara sumpskogen liksom äldre träd och död ved.

11 Hunnestorp (N2)

Naturbetesmark med lång hävdkontinuitet utan kvävepåverkan.

Beskrivning. Öster om trafikplatsen vid motorvägen uppe på Hallandsås ligger en enefälad med enstaka gran, tall, björk och al i trädsiktet. I det bitvis ganska kraftiga busksiktet förekommer en och lövsly. Fäladen är rik på stenblock och stengården. Den västligaste delen var tidigare barrskog, men har avverkats och marken har omförts till betesmark. Vegetationen domineras av ljunghed och gräshed av staggtyp. Här finns också inslag av kärr. I florán finns bl.a. slättergubbe, trådtåg, gökblomster, knägräs, myrtilja, hönsbär, stenmåra, höstfibbla, blåtåtel och tuvsäv.

Källa: 12.

Bibehållande av värden. Intensifierad beteshävd med röjningar. Ingen gödsling.

12 Axelstorp – Bjäred

12a Bjäred (N2, K)

Naturbetesmark med lång hävdkontinuitet utan kvävepåverkan.

Beskrivning. Söder om Bjäred ligger två större utmarksrester bestående av ljunghed och enefälad. I trädsiktet finns enstaka exemplar av gran, tall, ask, björk, al, ek och asp. Busksiktet består av en, rosor och lövföryngring. Här finns flera kulturhistoriska spår i form av stengården, odlingsrösen och en hålväg. Vegetationen domineras av rished av ljung- och klockljustyp, gräshed av rödven- och staggtyp samt öppna mjukmattekärr. I florán återfinns arter som hagfibbla, källört, slättergubbe, loppstarr, kärrfibbla, svinrot, tätört, backtimjan, stagg och blåtåtel.

Källor: 5, 12.

Bibehållande av värden. Fortsatt och intensifierad hävd med röjningar. Ingen gödsling. Ägogränser och nuvarande markanvändning bibehålls.

12b Axelstorp (N2, K)

Ädellövskog med en rik flora och fauna kring bäckraviner.

Beskrivning. Området utgörs av ädellövskog i bäckraviner och sluttningar ned mot Sinarpsdalen. Nivåskillnaderna är stora och bäcken kastar sig ut i flera fall. Torrare partier domineras av hedbokskog, medan de översilade sluttningarna har välutvecklade alkärr. Lundfloran är rik intill bäcken med bl.a. mellanhäxört, vildbalsamin, strutbräken, kransrams, stinksyska, hässleklocka och kärrfibbla. I området häckar bl.a. mindre hackspett, större hackspett, stenknäck, forsärla, strömstare, nötväcka, skogsduva och gröngöling. På höjderna ovanför bäckravinen finns rester efter terrasserade åkrar.

Källor: 5, 17.

Bibehållande av värden. Fri utveckling av ädellövsbogen.

13 Västra Karup

Landskapet väster om Västra Karup har många ålderdomliga drag, som är resultatet av människans närvaro under lång tid. Åker- och betesbruk har spelat en stor roll och präglar fortfarande landskapet. Detta manifesteras bl.a. i de många fornlämningarna och hägnaderna liksom i odlingsbygdens öppenhet och småskalighet.

13a Västra Karup (K, N3)

Äldre odlingslandskap utan större sentida förändringar.

Beskrivning. Odlingslandskapet väster om Västra Karup är förhållandevis småskaligt. Området blev tidigt en öppen odlingsbygd, vilket åtskilliga fornlämningar vittnar om. Här finns stenåldersboplatser, högar, stensättningar, fossil åkermark och skålgropsförekomster. Dagens landskap utgörs främst av öppna kulturbetesmarker och åkrar med många lövdungar, som inramas av stengården.

Källor: 1, 5, 11, 17.

Bibehållande av värden. Området bör få behålla sin äldre prägel genom att ägosystem och markanvändning bevaras. Fortsatt beteshävd.

13b Glimminge (N2)

Bäckravin med en rik flora.

Beskrivning. Området, som ligger vid Mylte bäck, är ett omväxlande och småkuperat landskap med öppna betesmarker och lövskogsdungar. Kring bäcken finns ett lövskogsområde, där bok dominerar med inslag av björk och hassel. Berget går i dagen på flera ställen. På fuktigare partier dominerar al. Lundfloran är rik med bl.a. gulsippa, smånunneört, vätteros, mellanhäxört, vildbalsamin och strutbräken vid bäcken.

Källor: 1, 11, 17.

Bibehållande av värden. Inga ingrepp som påverkar lundfloran negativt.

14 Nidingstorp (K, N3)

Stort sammanhängande område med gravar och fossila odlingsspår. Område med skoglig kontinuitet.

Beskrivning. På en skogklädd höjd vid Nidingstorp ligger detta område, som tidigt blev uppodlat. Här finns åtskilliga odlingsterrasser och områden med röjningsrösen, som berättar om ett öppet odlingslandskap under brons- och järnåldern. Inom området finns också enstaka gravrösen.

Källa: 5.

Bibehållande av värden. Bevara den skogliga kontinuiteten med äldre träd och död ved. Ingen markberedning med hänsyn till fornlämningarna.

15 Hallandsås norra sluttning

Hallandsås norra sluttning var en öppen odlingsbygd under förhistorisk tid, vilket framgår av de många fom-åkrarna och gravarna. Åssluttningen var väl lämpad för den tidens extensiva åkerbruk. I historisk tid var sluttningen betad utmark. De senaste hundra åren har den emellertid vuxit igen.

15a Norra sluttningen (N3, K)

Variationsrik ädellövskog med stora biologiska värden. Naturresevat.

Beskrivning. Området är huvudsakligen beläget på en berggrund av rödgrå till grå gnejs (prekambrisk) med mindre amfibolitförekomster och diabasgångar i västöstlig riktning. De nedre delarna är starkt kuperade, medan de övre utgörs av ett flackt landskap, bitvis med vidsträckt utsikt över Laholmsbukten och södra Halland.

Skogen domineras av ädellövskogar med alm och ask och finns huvudsakligen på åsens nordsluttning. Vissa områden har karaktär av naturskog. Ädellövskogarna på de branta nordsluttningarna har en mycket artrik och frodig vegetation, bl.a. på grund av markvattnets stora rörlighet. Barrskog förekommer på mindre arealer och domineras av gran. På några platser finns även ett mindre tall- och lärkbestånd. I området finns ett mycket stort antal fornlämningar. Dessa utgörs huvudsakligen av högar, älvkvarnar, rösen och fossila åkrar, vilka berättar om ett öppet landskap under brons- och järnåldern.

Källa: 5.

Bibehållande av värden. Bevara den skogliga kontinuiteten med äldre träd och död ved. Ingen markberedning med hänsyn till fornlämningarna.

15b Varegården (N2)

Geologiska och botaniska värden.

Beskrivning. Området består av branta sluttningar ned mot Lyadalen och Sinarpsdalen. Sluttningarna täcks till stora delar av variationsrika lövskogar. De torrare höglänta områdena domineras av bok med inslag av björk, alm och ek på sluttningarna. Kring Lyabäcken växer olikåldriga bestånd av al, ask och alm. Kärlväxtfloran är mycket rik med arter som skogssvingel, månviol, strutbräken, vildbalsamin, trolldruva, lundkardborre, myskmadra, ombär och mellanhäxört.

Källa: 17.

Bibehållande av värden. Bevara den skogliga kontinuiteten med äldre träd och död ved.

15c Petersborg (N2)

Äldre ädellövskog med många högstubbar och lågor. Naturresevat.

Beskrivning. På Hallandsås branta norrs sluttning finns ett parti med äldre almdominerad ädellövskog. Förekomsten av omkullfallna träd och högstubbar är stor. Tyvärr har skogen minskat kraftigt på grund av stentäkt och tunnelbygge.

Källor: 1, 17.

Bibehållande av värden. Ädellövslogen lämnas för fri utveckling.

15d Gunnaröd (K, N3)

Stort och välbevarat område med fossil åkermark, gravar m m. Naturreservat.

Beskrivning. Området ligger söder om Östra Karup på Hallandsås branta nordsluttning. Här finns rösen, stensättningar, odlingsrösen, hålvägar och ett stort antal odlingsterrasser. Området bör ha varit öppet och i bruk under brons- och järnåldern.

Källor: 1, 5, 17.

Bibehållande av värden. Ingen markberedning. Håll efter undervegetationen.

17 Hallands Väderö (N1, K)

Unikt område med mycket stora biologiska och kulturhistoriska värden. Stor mångformighet med flera hotade biotoper och arter. Lång hävdkontinuitet utan större påverkan. Av stor betydelse för friluftslivet. Naturreservat.

Beskrivning. Lite drygt tre km utanför Torekov sticker Hallands Väderös gnejsklippor upp ur havet som en sista utpost av Hallandsås. Runt omkring finns gott om holmar och skär, som särskilt i söder bildar en egen liten skärgård. I gnejsen kan man se gångar av de mörkare bergarterna diabas och amfibolit.

Den 310 hektar stora ön uppvisar de mest skilda naturtyper. De betade markerna består till stor del av enbevuxna, klippiga och steniga områden. Men här finns också stora områden med betespåverkade gamla skogar och alkärr, torrängar, öppna kärr och avsnitt med havsstrandäng. På öns mitt finns strandvallar av klappersten, som tillsammans med den förklyftade berggrunden skapar en bruten terräng med omväxlande torra och fuktiga partier. Över öns norra del löper en amfibolitygg med basrik mineral.

Hallands Väderö har flera urskogsartade bestånd. Hedbokskogen (17 ha) i Söndre skog har många gamla och rötskadade träd. Ulagapskärret väster om hedbokskogen är ett ca 4 ha stort alkärr av sumpörttyp med väl utvecklade socklar. Tångakärret (11 ha) är ett större alkärr på öns norra del. Kärret övergår i öster till lövblandskog, som har ett rikare fåltskikt. Ca 600 arter kärlväxter är funna på ön, varav många är sällsynta. Även moss- och lavfloran uppvisar en ovanlig rikedom liksom den sällsynta insektsfaunan.

Väderön är också känd för sitt rika fågelliv. Gråtrutarna är flest med ca 8 000 par. Andra vanliga häckfåglar är havstrut, ejder och tobisgrissla. Runt ön finns en knobbsälskoloni, som oftast ses uppe på skären på västsidan. Ön har varit bebodd sedan stenåldern, vilket boplatser från flera perioder, rösen och stensättningar visar på. Försörjningen har troligen utgjorts av djurhållning och jakt. Under medeltiden spelade fisket en stor roll och flera tomtningar (stengrunder) är spår från den tiden.

Källor: 1, 4, 5, 12, 15, 17.

Bibehållande av värden. Fortsatt och intensifierad beteshävd utan gödsling och med kraftiga röjningar bland enbuskarna. Bevara gamla träd, alkärr och död ved. Gynna fågellivet och kanalisera friluftslivet.

18 Kusten mellan Hovs hallar och Torekov

Detta kustområde har präglats av bete och närheten till havet under en mycket lång tid. Många stora gravanläggningar och områden med fornåkrar visar att landskapet har påverkats av människan under åtminstone fyratusen år. Idag uppvisar området fortfarande en ålderdomlig karaktär, där sambanden mellan de naturliga förutsättningarna och människans arbete tydligt framgår.

18a Svartehall, Gröthögarna och Torekov (N1, K)

Mycket värdefulla naturliga betesmarker och strandområden. Unika fornlämningar. Naturreservat.

Beskrivning. Större delen av Bjärehalvön är belägen på gnejsberggrund. Norr om Torekov förekommer två områden med sandstensberggrund. Sandstenen är här och var fossilförande och hållarna visar tydliga spår efter inlandsisen. Strandängarna norr om Torekov domineras av enefälad med strandzoner närmast havet. Fältskiktet är mycket mångformigt med närmare tjugo olika vegetationstyper.

Områdets södra del ligger på sandstensberggrund, som bitvis går i dagen. Den norra delen består av klippkust med gnejs. Vissa delar domineras av stora klapperstensfält med mellanliggande remsor av torrängar. Den mellersta delen är under stark igenväxning och domineras av halvhöga, täta enbuskar.

Kuststräckan är ett viktigt häckningsområde för bl.a. knölsvan, gravand, ejder, småskrake, större strandpipare och skärpiplärka. Ibland besöks området av vinddrivna fåglar från Atlanten, t ex havssula och tretåig mås. I buskmarkerna förekommer bl.a. stenskvätta, hämpling, gulspurv och diverse sångare. Vidare finns en god stam av raphöns. På klapperstensfältet avtecknar sig de s.k. Gröthögarna, som är åtta i rad liggande gravrösen. Detta är en fornlämningstyp, som är ovanlig i skånska kusttrakter.

Källor: 1, 4, 5, 8, 11, 12, 15.

Bibehållande av värden. Fortsatt och intensifierad hävd med röjningar. Ingen gödsling.

18b Hovs hallar (N1, K)

Unika geologiska formationer. Värdefullt växt- och djurliv. Rikedom på fornlämningar. Naturreservat.

Beskrivning. Hovs hallar karakteriseras av de branta bergsstupen och en fantastisk utsikt från de vida enefäladerna ovan branterna. Den sönderkluvna urbergsgnejsen har bearbetats av havets krafter. Lossbrutna block ligger i rasbranterna, andra har malts sönder och slipats till runda klapperstenar, som ligger i stora fält nere vid stranden. Kvar står klippartier, som motstått naturens krafter och bildat egendomligt formade raukar och grottor.

Enama kring parkeringsplatsen är högvuxna. En mer lågvuxen entyp finns i den flackare västra delen vid Svartehall. Den östra delen av Hovs hallar består av en hög platå med ett mycket glest enbuskskikt. På platån förekommer fläckvis med kalkrik morän med skalgrus, vilket avspeglas i floran. Här finns bl.a. kustgentiana, ögontröst, vildlin, gulvial och jordtistel. Vegetationen är annars mestadels av hedtyp med inslag av torräng.

Inom området finns ett stort antal fornlämningar, främst i form av stenåldersboplatser, gravhögar och stensättningar, som visar på ett öppet odlingslandskap under förhistorisk tid. En av högarna kallas för Ingefärahögen. Vid Smygeslätt finns lämningar efter en äldre fiskebosättning i form av tomtningar och rösen efter stolparna, som användes för torkning av nät.

Källor: 4, 5, 8, 11, 12.

Bibehållande av värden. Fortsatt och intensifierad hävd med omfattande röjningar.

18c Knösen (N2)

Naturbetesmarker med lång hävd.

Beskrivning. Ovanför branterna vid Hovs hallar finns ett omväxlande beteslandskap, där stora delar håller på att växa igen med enbuskar och björksly. Området är rikt på stengården. På de öppna partierna finns en rik, hävdberoende flora och fauna.

Källor: 1, 12.

Bibehållande av värden. Fortsatt och återupptagen hävd utan gödsling med omfattande röjningar.

18d Hallavara dal (N3, K)

Geologiska och botaniska värden.

Beskrivning. Strax söder om Hallavara ligger en sprickdal, som är klädd med lövskog. I dalens botten rinner en liten bäck i ett slingrande naturligt lopp. Längs sprickdalen finns flera gravhögar och rester av forntida åkrar med röjningsrösen. Den norra slutningen består huvudsakligen av bokskog på tidigare fodermarker, vilket de många stengårderna vittnar om. Floran är rik, framför allt nere i ravinen. Här finner man bl.a. myskmadra, mellanhäxört, vildbalsamin, strutbräken, stinksyska och hässleklocka.

Källa: 17.

Bibehållande av värden. Bevara den skogliga kontinuiteten med äldre träd och död ved.

19 Ängalag (N3)

En rik flora och fauna.

Beskrivning. Området består av en relativt likåldrig bokskog med hedartad vegetation. I den södra fuktigare delen finns alkärr med en del döda träd och lågor. Längs bäcken är inslaget av ask stort. Här finns också den rikaste floran med arter som hässleklocka, skärmstarr, lundvårlök, ormbär, lundviol och vätteros. Bland de häckande fåglarna kan nämnas skogsduva, mindre hackspett, steglits och ormvråk. Området har en mycket ålderdomlig karaktär med odlingsspår i form av röjningsrösen och gravanläggningar.

Källor: 5, 17.

Bibehållande av värden. Bevara den skogliga kontinuiteten med äldre träd och död ved.

20 Båstad

20a Erikstorp (N2)

Skogsområde med lång kontinuitet.

Beskrivning. Strax väster om Båstads samhälle ligger en ädellövskog av främst bok med inslag av alm och ask på sluttningen. Skogen är ganska gammal med en hel del högstubbar, lågor och gamla träd. Floran är rik med arter som lundarv, stinksyska, hässleklocka, smånunneört, trolldruva, kransrams, ombär, nässelklocka och mellanhäxört.

Källa: 17.

Bibehållande av värden. Fri utveckling av skogen.

21 Norrviken – Elestorp

I äldre tider präglades området av odling i kombination med bete. I början av 1900-talet anlades här ett stort parkområde, som fick namnet Norrvikens Trädgårdar. Anläggningens planteringar, dammar och gamla träd har skapat goda förutsättningar för att utveckla en rik flora och fauna.

21a Norrviken (K, N2)

Villaarkitektur och trädgårdskonst i det tidiga 1900-talets stilideal. Ädellövskog med en rik flora.

Beskrivning. Strax väster om Båstad bildar Norrvikens Trädgårdar ett vidsträckt parkområde. Anläggningen, som tillkom i början av 1900-talet, ligger naturskönt och rymmer sju trädgårdar i olika stilarter. Nämnas kan renässansträdgården, barockträdgården, rosariet och den japanska trädgården. Centralt ligger en villa byggd i det tidiga 1900-talets formspråk och omgiven av dammar och figurklippta häckar. På nordsluttningarna kring Norrvikens Trädgårdar växer ädellövskog, där boken dominerar. Rika markförhållanden gör att här finns gott om ask och alm liksom ett artrikt fåltskikt. Här finns arter som lundkardborre, nässelklocka, mellanhäxört, skogsstarr, skärmstarr och vildbalsamin.

Källor: 4, 5, 17.

Bibehållande av värden. Hela miljön bör bevaras och få fortsatt skötsel. Fri utveckling av skogsmarken.

21b Engelsdal (N3)

Omväxlande landskap med geologiska och botaniska värden. Naturresevat.

Beskrivning. Området är beläget på Hallandsås nordsluttning och har kuperad terräng, där berget bitvis går i dagen. Högsta kustlinjen ligger här 50–60 m över havet. Stora delar utgörs av igenväxande betesmarker, där björk och lövblandskog dominerar.

I den centrala delen bryts platålandskapet av en bäckravin. I norr övergår ravinens på ett dramatiskt sätt i en djup sprickdal med upp till 30 m höga bergväggar med talusbranter i de nedre delarna. Ravinens botten är täckt med ett hav av frostsprängd sten.

Vegetationen domineras av rishedar med blåbär, ljung och kråkbär i olika igenväxningsstadier. Trädsiktet är bitvis slutet och består främst av björk, asp och bok med inslag av bl.a. oxel, tall, ek, fågelbär och gran. Busksiktet utgörs i huvudsak av enbuskar och lövsly. I de ohävdade branterna växer bok och björk med inslag av bl.a. oxel, tall och ek. På marker, som tidigare har utnyttjats för åkerbruk, förekommer en trivial och kvävepåverkad flora. Här finns dock ett mindre område med kråkrished med bl.a. St Pers nycklar, nattviol, grönvit nattviol, Jungfru Marie nycklar, slättergubbe, dammgräs, svinrot, jordtistel, bockrot och backtimjan.

Källor: 1, 16, 17.

Bibehållande av värden. Fortsatt beteshävd utan gödsling. Fri utveckling i branterna. Ingen skogsodling med banträäd.

21c Kusten (N2)

Värdefulla strandområden.

Beskrivning. Kusten mellan Kattvik och Appelryd domineras av sten och block. Området är ohävdad men har tidigare varit betad. Innanför strandvallen och landsvägen finns fuktiga partier med frodig askskog och inslag av al. Här växer bl.a. lundkardborre, lungört, tvåblad, gullpudra, kransrams och skärmstarr.

Källa: 17.

Bibehållande av värden. Bevara den skogliga kontinuiteten med äldre träd och död ved. Inga ingrepp i strandmiljön.

22 Stensån (N3)

Större alsumpskog.

Beskrivning. Innanför Stensåns utlopp i Laholmsbukten kantas ån av sumpskog, som har en rik fauna och flora. Den sista delen av ån har ett naturligt slingrande lopp.

I sandbrinkarna har kungsfiskare tidigare häckat. I ån finns både lax och öring. Trädsiktet längs ån består av al, ask, alm och lönn med bl.a. hägg i busksiktet. I fältsiktet påträffas blåsippa, gullpudra, mellanhäxört, månviol, hässleklocka, ormbär och strutbräken. Området omges av bebyggelse.

Källa: 17.

Bibehållande av värden. Skogen lämnas för fri utveckling.